

## **"Hur har du det med Guds närvaro"**

Du saknar inre liv. Det är för att du inte låter din bön omfatta dina närmastes bekymmer och din iver att vinna nya apostlar; för att du inte anstränger dig att se klart, att fatta konkreta föresatser och genomföra dem; för att du inte har ett övernaturligt perspektiv på dina studier, arbetet, dina samtal, ditt umgänge med andra ... - Hur har du det med Guds närvaro, som är en följd av och ett uttryck för din bön? (Plogfåran, nr. 447)

8 november

Det gör mig mycket ont när jag får veta att det finns katoliker - Guds barn som genom dopet är kallade att vara en andre Kristus - som dövar sina samveten med en formalistisk fromhet, med en *religiositet* som får dem att be då och då, och bara om de tror att det kan vara till nytta! De går i mässan påbjudna dagar - och inte ens alla - medan de punktligt ser till att ha en mätt mage och äter på fasta tider; de är beredda att ge efter i trosfrågor mot en tallrik linssoppa (Jfr 1 Mos 25:29-34), bara de inte måste ge upp en viss position ... Och sedan, helt fräckt, utan att bry sig om huruvida de väcker anstöt, kallar de sig kristna för att komma upp sig. Nej! Det räcker inte med att kalla sig kristen för att vara det. Jag vill att ni skall vara kristna av kött och blod, helgjutna kristna. För att bli det

måste ni konsekvent leta efter  
lämplig andlig näring.

Av personlig erfarenhet vet ni - och  
ni har hört mig upprepa det många  
gångar för att ni inte skall tappa  
modet - att det inre livet består i att  
varje dag börja och börja om. Och i  
era hjärtan upplever ni, som jag i  
mitt, att vi ständigt måste kämpa. I  
samvetsrannsakan har ni säkert  
märkt - det händer även mig: förlåt  
att jag talar om mig själv, men  
medan jag talar med er går jag även  
igenom min själs behov med Herren  
- att ni upprepade gånger lider små  
nederlag som ni ibland tycker är  
enorma, för ni ser dem som tecken  
på en uppenbar brist på kärlek,  
hängivelse, offervilja och  
finkänslighet. Främja viljan att  
gottgöra med en uppriktig ånger,  
men förlora inte er frid.

(...) Nu vill jag återigen inskräpa i er  
att ni måste låta er hjälpas, ledas av

en andlig vägledare som ni anförtro-  
r alla era heliga förhoppningar och de  
vardagliga problem som påverkar ert  
inre liv, era bakslag och era segrar.  
(Guds vänner, nr. 13-15)

---

pdf | Dokument automatiskt skapad  
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/  
dailytext/hur-har-du-det-med-guds-  
narvaro-2/](https://dev.opusdei.org/sv-se/dailytext/hur-har-du-det-med-guds-narvaro-2/) (2025-08-08)